

Květná neděle C, Mankovice Odry 2025

P. Petr Kuník

Týden je doba ideální k *promyšlený důležitých věci*. Doba k *povýšení jednoho tématu* nad ta ostatní. A proto slavíme *Týden rodiny, Týden duševního a jiného zdraví*. Týden také obvykle člověk *potřebuje k fyzických obnovení sil*, týden trvají *duchovní obnovy*. My dnes *vstupujeme do týdne* kterému říkáme *svatý*. Je to proto, že má vyvýšit to, co je *na naší víře nejdůležitější*. Ukáže nám tvář svatého Boha.

Dnes Boží Syn vstupuje do Jeruzaléma. Dále nasloucháme jak učí, zatímco jiní už plánují jak se ho zbaví. Vidíme, jak myje učedníkům nohy a nabízí jim své tělo a krev, ačkoli ví, že *jeden z nich ho zradí a ostatní ho opustí*. Sledujeme, jak ho lidé obviňují a vydávají k smrti na kříži.

Snadno bychom mohli Ježíše *vnímat jako nešťastnou oběť* nenávisti a násilí. Ježíš se ale *svobodně rozhoduje přijmout* své utrpení a smrt. *Svobodně sám sebe přináší jako oběť za naši spásu*. Podle dnes čteného proroctví neklade odpor, ale jako *trpící služebník* *nastavuje záda těm, kdo ho bijí, svou tvář, těm, kdo ho haní*.

Budeme mít tento týden *možnost doprovázet Ježíše* na jeho cestě. On nás bude zvát, abychom přijali jeho tělo a krev, abychom byli s ním. Abychom *nespali*, ale jak radí učedníkům v zahradě, *abychom „vstali“ a „modlili se, a tak nepřišli do pokušení.“*

Učedníci to nezvládli a možná se to *dokonale nepodaří ani nám*. Ale můžeme *udělat to, co dokážeme*. Můžeme *Pánu přinést své viny ve svátosti smíření, můžeme přicházet na liturgická slavení Velikonočního třídění. Můžeme bdít, adorovat u jeho hrobu*. Projevit mu alespoň *nepatrnou míru lásky*, podobnou té jakou on projevil nám.